

У Србији се непрестано уводе нови обичаји и начини оглашавања у политичком животу. Али да председник једне земље користи званичну посету другој држави да би упутио позив на лојалност истакнутим привредницима (тајкунима) заиста је догађај без преседана.

У политици је изгледа увек најтеже рећи оно што је општепознато. То се назива прагматичном политичком вештином избора најадекватнијег тренутка за покретање одређених питања. Тако је председник Републике Србије тек приликом посете Кипру изненада дошао до великог открића да наши тајкуни не воде рачуна о интересима земље у којој привређују и из које потичу. Њихове пословне империје су у ствари лоциране на Кипру и другим пореским рајевима, а овде се воде као стране фирме и при томе користе све погодности: субвенције, повољне кредите и монопол. Познати су подаци да је у 2007. години из Србије отишло 90,3 милиона евра, године 2008. отишло је 69,7 милиона евра и у години највеће кризе – 92,5 милиона евра. По основу фиктивних услуга у последње три године плаћено је 252,5 милиона евра. Ови износи су компанијама представљали трошак у њиховим пословним књигама, тако се умањује основица за порез на добит. Ова плаћања су најбољи начин за изношење средстава из Србије.

Председник Републике Борис Тадић је на Кипру изјавио: „Примећујем да много наших привредника има регистроване компаније на Кипру. Оно што сам увидео као потенцијални проблем је, као што је било у прошлости за време владе Војислава Коштунице, да се продају нека предузећа која остварују профите на тржишту Србије, регистрована су на Кипру, а наше банке и држава не добијају ништа од пореза.“ Интересантно је да је председник Републике тек сада, након што се ова финансијска операција дешава већ две деценије, увидео да се из Србије извлачи огроман новац. Он је при томе ову појаву везао само за период владе Војислава Коштунице у којој су учествовали и министри из Демократске странке, а није нашао за сходно да помене период социјалиста када је Кипар и постао главна дестинација за изношење новца. Очигледно је да Борис Тадић, као одговоран политичар задужен за одржавање политичке стабилности, води рачуна о осетљивости нових коалиционих партнера и зато их и није помињао у овој закаснелој потерници. Она је израз све разорнијег политичког лицемерства какво виђамо од деведесетих година.

До јуче су наши истакнути привредници били пожељни и незаобилазни партнери владе у решавању економске кризе и најгласнији промотери економског либерализма. А сада је „у кипарском просветљењу“ и председник Републике Борис Тадић коначно увидео да новац зарађен у Србији износе управо они економски патриоти који су главни ослонац у

Кипарска одисеја Бориса Тадића

Пише: Маринко М. Вучинић
уторак, 25 мај 2010 13:46

вођењу економске политике. Наравно да је позивање на економски патриотизам супротно елементарној логици кретања капитала, и то је само још један у низу политичко-маркетиншких трикова у које не верују ни они који их заговарају. Већи је проблем у неадекватном функционисању нашег правног и политичког система који непрестано мора бити изложен политичким и маркетиншким кампањама и који је и данас све више сведен на преминацију личног облика владавине.

Ова кипарска „објава“ рата нашим тајкунима завршиће као и многе громогласне иницијативе у нашој земљи, без резултата и економских и политичких ефеката. Она је дневнополитичка и намењена за додатно збијање редова владајуће коалиције. Нивоља је у томе што у исто време овакве председничке иницијативе додатно крње легитимитет и додатно шире разарајућу хипокризију.